

## XXI.

ὦ νεάνιδες! πιστεύσατέ με, μὴ λαμβάνετε ποτὲ  
τὴν θέσιν τὴν δρισηθεῖσαν εἰς ἄλλην παρθένον, ἐξ  
ἐρωτος ἀποθανούσαν.

Ἐκδικεῖται!

## XXII

Ἡ Γερτρούδη ἀναπαύεται ὑπὸ ὠραῖον λίθον  
ἐν μέσῳ τῷ κοιμητηρίῳ.

Ὁ Βιλέλμος, ὅστις δὲν ὤφειλε νὰ ὑπάρξῃ ποτὲ  
σύζυγός της, ἀναπαύεται ἐγγὺς αὐτῆς· ἀλλὰ μά-  
θετε τοῦτο, ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς πεφι-  
λημένης αὐτοῦ Λευκῆς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπα-  
νέστη ἐκεῖ τὰ ἐκλευκα ῥόδα, τὰ ὁποῖα ἡ ἄφρων  
Γερτρούδη εἶχεν ὑποκλέψει!

Εὐτυχὴς ὁ Βιλέλμος!

Εὐτυχὴς ἡ Λευκὴ!

Δυστυχησμένη Γερτρούδη!

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Γ. ΠΑΠΠΑΖΟΓΛΟΥ.

## ΠΟΙΗΣΙΣ.

## ΠΟΘΟΣ.

Ἦθελα τοῦ Πατέρα μου ν' ἀνοίξω τὸ μνημεῖο,  
Νὰ σκάψω μὲ τὰ χέρια μου, νὰ βγάλω τὸ φορεῖο,  
Νὰ ἰδῶ πῶς μοῦ τὸν ἔκαμαν τόσον καιρὸ ἐκεῖ πέρα  
Ἡ νύχτα καὶ τὰ χρώματα τὸ γέρο μου Πατέρα!  
Σφιχτά, σφιχτά ν' ἀγκαλιασθῶ τὸ σῶμά του τὸ κρύο,  
Στῆθος μὲ στῆθος, κεφαλὴ μὲ κεφαλὴ κ' οἱ ὀνό.

Ἦθελα νᾶμουν σάβανο νὰ νύνω τὸ κορμί του,  
Νὰ ἤμουνα προσκέφαλο νὰ γέρν' ἡ κεφαλὴ του.  
Τῆς νειότης του τὸ ὄνειρο στὸν ὕπνο του νὰ γένω,  
Νὰ ἤμουνα τῆς μάνας του εὐχὴ νὰ τὸν ζεσταίνω.  
Νὰ ἤμουν ὅσα ἔκανε καλὰ ὁπότεν ζοῦσε,  
Κ' ἡ προσευχὴ τῶν ὁρανῶν ὁποῦ παρηγοροῦσε.

Ἦθελα νᾶμουν οὐρανὸς στοὺς κόλπους νὰ τὸν ἔχω,  
Νὰ ἤμουνα παράδεισο, μ' ἀκτίναι νὰ τὸν βρέχω.  
Νὰ ἤμουν σύννεφο λευκὸ νὰ τόνε ταξιδεύω,  
Καὶ τοῦ Θεοῦ ἀρχάγγελος νὰ τόνε συντροφεύω.  
Νᾶμουν ἀστέρι τῆς αὐγῆς νὰ λάμπω στὰ μαλλιά του,  
Τῆς Παναγίᾳς χαμόγελο ν' ἀνοίγω τὴν καρδιά του!

Ἦθελα νᾶμουνα σταυρὸς στὸν τάφο του νὰ μένω,  
Νᾶμουν ὁροσὺλα τ' οὐρανοῦ τὸ χῶμά του νὰ βραίνω.  
Νὰ ἤμουν δένδρο φουντωτὸ σκιὰ νὰ τοῦ χαρίζω,  
Πουλὰκι νὰ τοῦ κηλαῖδῶ, ἀνθὸς νὰ τοῦ μυρίζω.  
Νὰ ἤμουν εἰς τὸ μνημῆά του λαμπάδα ἀναμμένη,  
Νὰ ἤμουν μνημῆά του ἐγὼ μονάχος νὰ μὴν μένῃ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

ΕΠΗΝΟΗΣΕΙΣ, ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ  
ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Εἰς τὸ Λονδῖνον ἐγένετο περίεργόν τι πείραμα  
κατ' αὐτάς, ὀφειλόγενον εἰς ἓνα τυφλὸν, Gale  
ὀνομαζόμενον. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐξεῦρε τρόπον  
ν' ἀφαιρῆται ἀπὸ τῆς πυρίτιδος ἡ ἰδιότης τοῦ ν'  
ἀνάπτῃ ὅλη διὰ μιᾶς μετ' ἐκρήξεως, καὶ πάλιν νὰ  
δίδεται εἰς τὴν πυρίτιδα ἡ αὐτὴ ἰδιότης μετὰ  
τινας στιγμᾶς. Ἄν τοῦτο ὑπῆρχε κατορθωτὸν, ὁ-  
ποιαδῆποτε ποσότητος πυρίτις ἡδύνατο νὰ φυ-  
λάττεται ἀποτεταμιευμένη ἢ νὰ μετακομίζηται  
ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀκινδύνως, ὡς οἱ ἄνθρωποι.  
Ὁ Gale λοιπὸν τὸ κατῴρθεσε ἀναμινύων τέσ-  
σαρα μεριδικὰ ὑάλου κοπανισμένης εἰς κόνιν ἕσον  
τὸ δυνατόν λεπτήν, μεθ' ἑνὸς μεριδίου πυρίτιδος.  
Ἀφόβως οὕτω δύναται τις νὰ χῶσῃ ἐντὸς τοῦ τοι-  
οὔτε μίγματος ῥάβδον σιδήρου πεφυρακτωμένου,  
ἢ νὰ ξίψῃ ἐντὸς αὐτοῦ ἀναμμένον φυσέκιον. Μά-  
λιστα δὲ ἂν χωθῶσιν ἀναμμένοι δαυλοὶ ἐντὸς τοῦ  
μίγματος τούτου σβύνονται. Ὅταν δὲ ἔπειτα θε-  
λήσῃ τις νὰ μεταχειρισθῇ τὴν πυρίτιδα, ἀρκεῖ νὰ  
κοσκινήσῃ τὸ μίγμα τοῦτο. Οἱ κόκκοι τῆς πυρί-  
τιδος μένουσιν εἰς τὸ κόσκινον, καὶ ἡ κόνις τῆς  
υἰάλου πίπτει ὅλη ὑπ' αὐτὸ, ὡς λεπτοτάτη.

Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπλούστατον καὶ κατ' αὐτάς  
ἐγένοντο δοκιμαὶ ἐν τῷ γυμνασίῳ τῶν πυροβολι-  
στῶν Wimbledon, πληρέστατα εὐδοκιμήσασαι.  
Καὶ περὶ μὲν τοῦ ἂν συμφέρῃ ἐν πολέμῳ ἡ μετα-  
κόμισις πενταπλασίου ποσοῦ καὶ βάρους ἢ ἡ ἀ-  
νάγκη τοῦ κοσκίνου, ἄλλος λόγος· εἰς πᾶσαν ἄλ-  
λην ὁμῶς χρῆσιν τῆς πυρίτιδος ἡ ἀνακάλυψις εἶναι  
λυσιτελής. Πρὸ τίνος καιροῦ εἶχε προτείνει τις  
τὴν πυρίτιδα ὡς μέσον προσωθίσεως τῶν ἀεροβα-  
τικῶν μηχανῶν. Ἄν μόνος ὁ κίνδυνος τοῦ φέρειν  
ἀποθήκην πυρίτιδος εἰς τὸν ἀέρα ἡμποδίζε τὴν  
ἐφαρμογὴν τῆς προτάσεως, ἰδοὺ ἡ ἀνακάλυψις τοῦ  
Gale ἀποτρέπει τὸν κίνδυνον τοῦτον, διότι τὴν  
μόνον πυρίτις θὰ ἐκοσκινίζετο ἐκάστοτε ὅση θὰ  
ἐχρειάζετο πρὸς κατανάλωσιν.

Νέον εἶδος σιδηροδρόμου.

Ἐν τούτοις, ἐντὸς ὀλίγου προσδοκᾶται μεγάλην  
τις πρόδος εἰς τὴν ἐπὶ τῆς γῆς ταχυπορίαν.

Γάλλος τις, Girard ὀνομαζόμενος, καταγίνε-  
ται εἰς κατασκευὴν νέου τινὸς σιδηροδρόμου ἐπι-  
νοηθέντος ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑποσχομένου τάχος το-  
σοῦτον ὑπερτεροῦν τὸ τῶν νῦν σιδηροδρόμων, ὅσον  
ὑπερτερεῖ τὸ τάχος αὐτῶν παραβαλλόμενον πρὸς